

MARKVARTICKÝ ZPRAVODAJ

číslo 4. srpen. 2013 17. ročník

BYSTRÁ OPĚT HROZILA

Stačilo pár dnů s intenzivním deštěm a potok Bystrá opět cuchal nervy všem, kdo bydlí v jeho blízkosti. Opět se koryto na mnoha místech vylilo. Zase byly zatopeny sklepy, ale i chodby a domácnosti. Někdo měl štěstí, že se voda zastavila těsně před jeho prahem. Další měl smůlu v tom, že nebyl vytopen přímo říčkou, ale jejími přítoky. Jiní dvě noci sledovali, zda se potok dostane až k jejich domovům. Hasiči zase plnili pytle a rozváželi písek. Jich se povodeň z 1. června dotkla paradoxně i z jiné stránky. Jako jediní z obce vypravili skupinu návštěvníků na dlouho připravovaný výlet do Markvartic u Sobotky. Konala se zde slavnost Česká květnice, na kterou byli naši obyvatelé pozváni místními. Naši hasiči a místostarosta Kunte dorazili na místo, stačili se sotva občerstvit a už zase „na majáky“ pádili zpět, protože říčka Bystrá zkrátka zavelela.

I další život obce byl povodní postižen. Kotva mohla svůj Dětský den, plánovaný na neděli 2. června zabalit. Nebylo dobré ani počasí, ani nálada. Obecní majetek byl poškozen. Kromě čističky u základní školy, byly poničeny nedávno opravené cesty a další zařízení.

Celková bilance? Téměř 700.000,- Kč škody na obecním majetku. Více než dvacet částečně či zcela zatopených domácností. Poškozené skleníky, ploty, bazény, chlívky. A protože jsme nepoučitelní, voda opět brala věci, které jsme „chytře“ uložili na březích potoka.

Bohužel, nejednalo se o velkou vodu první a asi ne poslední. Není to historicky první potopa a ani v budoucnu se jí patrně nevyhneme. Po každé takové zkušenosti si klademe otázky: „Dá se s tím něco dělat? Je možné předejít škodám? Mohlo by se upravit koryto říčky? Nebo provést jiná opatření?“

Zabádal jsem v archivu a zjistil, že podobné otázky si kladli obyvatelé Markvartic již v minulosti. Říčka běsnila pravidelně tak, jako v těchto letech. Dokonce povodeň z roku 2009 nebyla svým rozsahem první a možná ani ne největší v historii obce. Proto se už „za Němců“ připravovala různá protipovodňová opatření. A že o nich nevíme? Že je nevidíme? Jak to, že se již před osmdesáti a více lety něco připravovalo a není to tady? Troufám si tvrdit, že za všechno může Hitler. Nevěříte? Mám pro to důkazy. Pokud máte zájem o článek, v němž osvětlím své tvrzení, tedy o článek, v němž vás mohu seznámit se skutečnostmi, které ukrývají archivní fondy, napište mi nebo dejte vědět. Když budu vidět, že je o podobný článek zájem, rád jej pro vás připravím. petr.j.culek@gmail.com

Ck

KOTVA vymazlila dětský den

Snad proto, že se v původní termín díky počasí a záplavě nemohl Dětský den konat, bylo vše vynahrazeno 16. června. Počasí bylo jak vymalované, snad dokonce tropické, děti přišlo dost a Kotváci se opět pochlapili. Vše začínalo u mateřské školy, odkud děti startovaly k domům, doupatům a skrýším pohádkových postav. Po splnění úkolů například u ježibaby nebo draka s princeznou, se dostaly až ke hřišti. Tady mohly plnit další disciplíny, po nichž se jim jejich startovací lístky plnily razítky a záznamy. Střílelo se ze vzduchovky, kterou obhospodařovali myslivci, srážely se plechovky u havičského kuželníku. U fotbalistů se samozřejmě střílel balón na branku a házel se do koše. Kdo měl zájem, byl mu zmalován (pardon –

efektně pomalován) obličejík. Devětkrát v průběhu odpoledne se zájemci mohli přihlásit k historicky tradiční a dnes již pozapomenuté soutěži v prokusování koláče. Krásné koláče obřích rozměrů, které do soutěže věnoval p. Karel Havlíček, byly obstoupeny partami dychtivých a snad i hladových dětí. Po startu se prokusávaly ke středu koláčů. Kdo měl štěstí, zahryzl se do zapečené padesátikoruny. Dokonce jeden koláč zbyl i na tatínky a další dospělé, které se se stejnou vehemencí, jakou předvedly i děti, pustili do posledního koláče. Padesátku vykousal drak.

Odpoledne bylo velmi příjemné, nikdo se určitě nenudil, obsluha nevázla a hudba byla též ucházející. Závěrem lze tedy říci, že kdo tam byl, nelitoval a může

zatleskat klubu KOTVA. A kdo tam nebyl, ať přijde příště. Za tu srandu (pardon – legraci čili zábavu), to stojí.

Stromy

Jak jsme již informovali na webových stránkách obce, vstoupila v platnost nová Vyhláška MŽP o ochraně dřevin. Majitel pozemku, který tato vyhláška definuje jako zahradu, již nemusí na obecním úřadě žádat o povolení ke kácení dřevin na takovýchto pozemcích. Pro ty, kdo nemají možnost získat vyhlášku, přetiskujeme komentář a základní údaje k jejímu textu z webového portálu Ministerstva životního prostředí.

Novela vyhlášky o ochraně dřevin a povolování jejich kácení přináší zásadní změnu v přístupu ke kácení dřevin v soukromých zahradách. Majitel zahrady již nebude muset ve správním řízení žádat o povolení pokácet stromy, které se nachází na jeho zahradě. Zároveň Ministerstvo životního prostředí klade větší důraz na ochranu alejí. Vyhláška o ochraně dřevin, na základě které se zpřísňuje ochrana stromořadí a díky které si majitel zahrady bude moci

na svém pozemku bez povolení kácet stromy, platí od 15. července 2013, od kdy je zároveň účinná. Vyhláška je zveřejňována ve Sbírce zákonů pod číslem 189/2013 Sb.

OBECNĚ

- Vyhláška o ochraně dřevin, na základě které se zpřísňuje ochrana stromořadí a díky které si majitel zahrady bude moci na svém pozemku

bez povolení kácet stromy, platí od 15. července 2013, od kdy je zároveň účinná. Vyhláškou se provádějí ustanovení § 8 odst. 3 a 5 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

- Kácení stromů však zpravidla probíhá na podzim, během vegetačního klidu.

ZPŘÍSNĚNÍ

- Vyhláška především nově posiluje ochranu stromořadí a ochranu souvislých zapojených porostů dřevin přesahujících 40 m², nově upravuje kácení v zahradách.

- Ke kácení stromořadí nebo stromů, které jsou součástí stromořadí, a to bez ohledu na obvod jejich kmene ve výšce 130 cm nad zemí, je nutné povolení, které vydá orgán ochrany přírody.

- Ochraně podléhají keřové porosty jako dosud, nově také zapojené porosty stromů s obvodem kmene menším než 80 cm ve výšce 130 cm nad zemí přesahující 40 m², které často tvoří významný podíl zeleně ve volné krajině i v sídlech.

Jak je definováno stromořadí?

Stromořadí je pro účel vyhlášky definováno jako souvislá řada nejméně deseti stromů s pravidelnými rozestupy. Chybí-li v některém úseku souvislé řady některý strom, pořád se jedná o stromořadí. Za to se naopak nepovažují stromy rostoucí v ovocných sadech a v plantážích dřevin. Povolení je tak potřeba i pro stromy, které tvoří stromořadí, přestože nedosahují obvodu 80 cm.

POVOLENÍ

Povolení ke kácení dřevin, pokud tyto dřeviny nejsou součástí významného krajinného prvku nebo stromořadí, již nebude potřeba pro zahrady. Ty jsou definovány jako veřejnosti nepřístupné, stavebně oplocené pozemky u bytových a rodinných domů v zastavěném území

obcí.

Jak je vyhláškou definována zahrada?

Zahrada je pro potřeby navrhované vyhlášky definována jako pozemek u bytového domu nebo u rodinného domu v zastavěném území obce, který je stavebně oplocený a nepřístupný veřejnosti. Všechny tyto znaky musí zahrada splňovat současně.

Zahradou je pozemek související se stavebním pozemkem, na kterém je umístěn bytový nebo rodinný dům definovaný podle stavebního zákona. Tuto podmínku tedy nesplňují např. pozemky v zahrádkářských osadách, přestože v nich trvalý pobyt osob není vyloučen. Živý plot, tedy rozhrada tvořená dřevinami, za stavební oplocení považována není.

Jsem vlastníkem zahrady – co pro mě nová vyhláška znamená?

Na vlastní zahradě si nově může její majitel bez předchozího povolení obecního úřadu v době vegetačního klidu upravit své vlastní stromy. Výjimkou jsou dřeviny, které jsou součástí významného krajinného prvku, či stromořadí, nebo jsou vyhlášeny jako památný strom.

Každý majitel zahrady ví, že se kácí v těch případech, kdy je k tomu pádný důvod. A zpravidla v období vegetačního klidu.

DALŠÍ ČASTO Kladené DOTAZY

Je možné bez povolení pokácet památný strom?

Pokácet nebo jakkoliv poškodit památný strom je zakázáno zákonem o ochraně přírody a krajiny. Výjimku z tohoto zákazu může povolit orgán ochrany přírody jen ve veřejném zájmu. To platí i pro řešení případného havarijního stavu dřeviny, který závažným způsobem ohrožuje zdraví či bezpečnost. Na památné stromy rostoucí na zahradách se možnost kácení bez povolení nevztahuje.

Je možné kácet dřeviny ve vegetačním období?

Podle vyhlášky se kácení provádí zpravidla v období vegetačního klidu. To znamená, že kácet v době vegetace (mimo období vegetačního klidu) není zakázáno. Kácením stromů mohou být dotčeny i jiné zájmy chráněné tímto zákonem. To se může týkat např. ochrany ptáků (zákonem je zakázáno úmyslně poškozovat nebo ničit hnízda ptáků, vyrušovat ptáky zejména během rozmnožování a odchovu mláďat) nebo ochrany zvláště chráněných druhů, resp. jejich biotopů.

Proč se zpřísnuje ochrana stromořadí a kácet v zahradách budou moci majitelé bez povolení úřadů?

Stromořadí mají své historické, funkční, nebo estetické opodstatnění. Péče o ně je náročná, což v některých případech vedlo k volbě pohodlného způsobu řešení tohoto problému, tedy k vykácení aleje. Na kácení každého stromořadí budou nyní jeho majitelé potřebovat povolení.

Naopak majitel soukromé zahrady by si měl sám rozhodnout, co na svém pozemku chce mít a co nikoli. Majitel zahrady si svůj majetek nezničí. Naopak se jej bude snažit zvelebit. Novela vyhlášky mu při respektu k soukromému vlastnictví rozváže ruce.

Co je přesně míněno pozemkem, který vyhláška definuje jako zahradu, je uvedeno v § 2 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území a v Zákonu č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů.

Pokud si přesto nejste jisti, zda byste pokácením stromu neporušili ustanovení nové vyhlášky, můžete si přijít pro radu na Obecní úřad v době, kdy je přítomen místostarosta Ing. Kunte.

Ck

KOSTEL SVATÉHO MARTINA Z TOURS – II. část

Jak bylo uvedeno v minulé kapitole, býval kostel a události kolem něj přirozenou součástí života obce a jejích obyvatel. Jakékoli akce, zvláště církevního charakteru, byly markvartickými prožívány a hojně navštěvovány. Není divu, protože religiozita, tedy oddanost víře v Boha, byla neodmyslitelnou součástí osobního života prakticky každého člověka. Podíváme-li se do statistických ročenek, je zřejmé, že příslušnost k církvím a tedy oficiální potvrzení vlastní víry, bylo zcela přirozené. Jestliže se v roce 1921 hlásilo k náboženskému založení hodně přes devět milionů obyvatel ČSR z tehdejších deseti milionů, v roce 2001 to při podobném počtu lidí bylo již jen něco málo přes 4 milióny. Proto je jasné, že dnešní lidé ke kostelům obecně nemají vztah a dění kolem nich je nezajímá. Jiné to bylo v době, kdy kostel tvořil faktické centrum duchovního a společenského dění v obcích. Události kolem kostela jsou zaznamenávány i v jiných nežli církevních pramenech. Mnoho příkladů nalezneme i u nás. Také předválečné školní kroniky nesou velmi mnoho záznamů o událostech, které se týkají kostela sv. Martina v Markvarticích. Tak například z roku 1883 se zachoval tento zápis ve školní kronice:

Dopoledne 10. června t. r. zde začíná dvojí slavnost.

Dopoledne oslavoval syn zdejšího starosty Antona Hauptmanna svoji první duchovní mši za velké účasti všech z blízka i z dále. Během obřadu se přihnala silná bouře. Déšť působil blahodárně na rostlinstvo trpící dlouhým suchem.

Odpoledne se obloha opět rozjasnila a mohla se uskutečnit druhá slavnost, totiž vysvěcení nové pozlacené kopule a dvou hromosvodů. Pak nadešlo vysvěcení původní kostelní věže, přičemž zdejší kaplan P. Wenzl Kettner a pokrývači věže, seznámili s

nálezem odkazu ve větrné korouhvičce z r. 1703.

(Použit překlad Soni Sajdlové)

Tato krátká zpráva ze školní kroniky nás seznamuje s několika událostmi. Dozvídáme se, že v roce 1883 panovalo na jaře velké sucho, které škodilo polním plodinám. Jako dar z nebes je tedy přijata silná bouřka. Obyvatelé byli v té době „ukrytí“ v nově opravovaném kostele, ve kterém měl starostův syn primici, tedy první veřejnou mši po svém vysvěcení. Taková událost byla v té době obrovským zážitkem, protože každá farnost byla pyšná, pokud z jejího středu vyšel nový duchovní. Dále se dozvídáme, že odpoledne se udělalo hezky a tak mohl agilní páter Wenzl Kettner vysvětit hromosvody a opravenou věž. Protože věžní cibulová baň dostávala nový kabát, mohli řemeslníci a farář seznámit občany s tím, co bylo nalezeno v korouhvi věže. Jednalo se o předměty z roku 1703, které zde byly uloženy při dostavbě kostela. Kdo byl přítomen sejmutí kopule věže v roce 2003, určitě si vzpomene, že zmíněné předměty, tedy mince a mariánský medailónek, byly v makovici věže uloženy opět spolu s písemnostmi, které k ostatním dodali právě farář Kettner a obec. Jak je vidět, slavnosti, které se týkaly kostela, byly tak významné, že je o nich veden zápis ve školní kronice. Potvrzuje to fakt, že život farnosti byl zcela těsně spjat s životem obce a jejích obyvatel.

Ještě po válce, jak je uvedeno v minulém čísle Zpravodaje, život kolem kostela částečně ožil. Další epizody z života církevní stavby jsou po několika desetiletí ale velmi trudné. Je ale nutno s povděkem kvitovat, že se dosud najdou lidé, kteří si ke kostelu uchovali vztah, přestože nejsou věřícími. Mnohdy se jedná o bývalé obyvatele Markvartic či Veselé, kteří

zde vyrostli a přestože pak odešli za jiným životem, rádi se do míst svého dětství či mládí vrací. Jedním z nich je i pan Josef Bartoníček. Díky němu máme možnost nahlédnout do doby po válce, kdy život v kostele ještě pulzoval aktivitami věřících. Přestože pan Bartoníček není praktikujícím katolíkem, dal laskavé svolení k tomu, abychom se mohli seznámit s jeho vzpomínkami, které poutavou formou sepsal a poskytl pro účely Zpravodaje.

Vzpomínky na markvartický kostel.

(Vzpomíná Josef Bartoníček, nar. 1941).

Přistěhovali jsme se s rodiči do tehdejšího Freudenbergu (nyní Veselé) v roce 1945, hned po osvobození a po násilném vyhnání německého obyvatelstva z této části pohraničí. Bylo mi tehdy 4 a půl roku a přesto se mi vybavují útržky vzpomínek na tehdejší dobu velice plasticky.

Moji rodiče nebyli nábožensky založeni a až do doby, co jsem začal chodit do školy, jsem ani nevěděl, že jsem římsko – katolického vyznání. Na svoji první návštěvu kostela si pamatuji pouze útržkovitě, neboť mi bylo asi šest let. Víím jen, že v kostele byla zima, vonělo tam cosi pro mne neznámého (až později jsem se dozvěděl, že to bylo kadidlo), podivně oblečený pán v popředí pronášel zpěvavým hlasem tajuplná slova, kterým jsem nerozuměl a byl jsem nucen klečet na tvrdých prknech kostelní lavice. Již si nevzpomínám, při jaké příležitosti to bylo, snad nějaký pohřeb některého ze sousedů.

O nějaký čas později, kdy jsem již absolvoval první a druhou třídu markvartické školy, jsem zažil hodiny katechizmu, ve kterých se nás pan katecheta snažil naučit základy křesťanské víry. Dnešními očima viděno – nebyl to ani dobrý řečník, ani dobrý pedagog. Jeho výklad byl

pro mne velice nepřesvědčivý a věci, které vyprávěl, zněly pro mne velmi nerealisticky a nedůvěryhodně, takže ze mne nikdy věřícího křesťana neudělal.

Velký zlom pro mne nastal v době, kdy jsem se skamarádil s kluky Vyčítalovými, s Pepíkem, který byl o pár let starší a chodil už do „měšťanky“ v České Kamenici a s jeho mladším bratrem Honzou (který se po pár desetiletích stal známým kreslířem-karikaturistou a vedoucím kapely Greenhorni). Pan Vyčítal byl poštmistrem a paní Vyčítalové říkali lidé za zády „svíčková bába“, protože se starala o pořádek v kostele, prala mešní roucha, ministrantské komže, starala se o květinovou výzdobu apod. Její synové ji při této činnosti museli pomáhat a pokud jsme s nimi chtěli kamarádit (v partě nás bylo více), museli jsme se účastnit i my ostatní. Právě tehdy se mi dostalo příležitosti navštěvovat kostel i v době, kdy byl vlastně prázdný, bez lidí a bez kněze. Klíče od kostela měla paní Vyčítalová. Odemkla nám hlavní dveře, za kterými byla po levé straně kroupenka se svícenou vodou (a zde musím podotknout, že i já jsem se musel podrobit rituálu pokřizování při vstupu do dalšího prostoru kostela). Poté se paní Vyčítalová věnovala své práci a my, kluci, jsme měli určitou volnost pohybu po kostelních prostorách, samozřejmě za dodržení daných pravidel, jako bylo pokleknutí během přecházení před oltářem, nehlučení, nedotýkání se výzdoby a soch atd. Jelikož již tehdy Pepík Vyčítal cvičil hru na klavír, měl povolen přístup ke kostelním varhanám. Mohl jsem několikrát naslouchat jeho pokusům o hudební produkci, kdy málem nedosahoval na nožní varhanní rejstříky ze sedu a musel nohy velice natahovat, zatímco já mu ruční pákou pumpoval vzduch do měchů, které zásobovaly

vzduchem píšťaly varhan. V tomto období mého života jsem byl okolnostmi donucen stát se i ministrantem! Pepík Vyčítal byl již tehdy nejen vedoucím naší party, ale zároveň i „vrchním ministrantem“. Tudíž i my ostatní jsme se museli v čase potřeby podrobit rychlé instruktáži o tom, co a kdy v daný okamžik mše učinit. V sakristii jsme na sebe navlékli ministrantské komžičky, Pepík uchopil čtyřzvonek, kterým se dávaly pokyny věřícím během pozdvihování Svátosti oltářní, a vyrazili jsme v zástupu za p. farářem ze sakristie směrem k oltáři. Jakožto druhořadý (de facto výpomocný) ministrant, jsem nikdy neproklouzl do tajů a rituálů mše a musím se přiznat, že mě celá činnost ani nezaujala, ani nebavila. Ještě si vzpomínám, že hlavní ministrant procházel v uličce mezi účastníky mše (již přesně nevím, v který moment) a do sametového ozdobného košíčku, připevněnému na jakémsi ráhnu (aby s ním dosáhl z uličky až mezi kostelní lavice), vybíral od věřících milodary na provoz kostela. Dále si pamatuji, že jako ministranti jsme měli výsadu být první na řadě při Svatém přijímání. Velmi se mi líbila kadidelnice, ze které vycházel krásně voňavý dým. Muselo se s ní komíhat a ten, kdo ji obsluhoval, musel být docela zkušený a možná proto mi nikdy do obsluhy svěřena nebyla. Ministranti museli trpělivě snášet zdoluhavé klečení na studených kamenných stupních před oltářem, což mě, upřímně řečeno, absolutně otravovalo. Musím ještě podotknout jednu okolnost, související s kamarádstvím s kluky Vyčítalovými – naše parta měla jakýsi skautský kodex. Nepoužívali jsme vulgární, či sprostá slova, naučili jsme se držet dané slovo, lhaní mezi námi bylo nepřijatelné, vzít někomu něco bez jeho svolení absolutně vyloučené, uhodit kamaráda nemyslitelné! Mys-

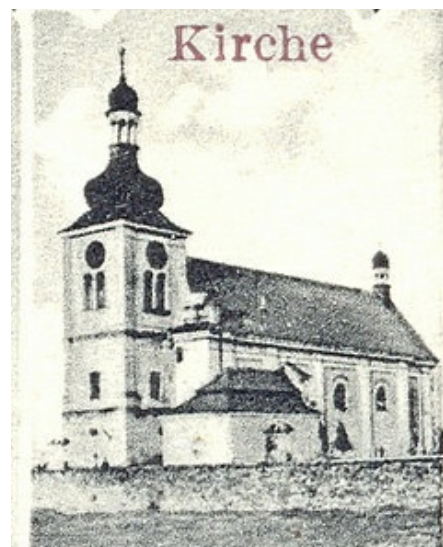
lím si dnes, že to nebyl špatný základ do života!

Možná se moje vyprávění může zdát těm věřícím, kteří znají detaily mešního rituálu, poněkud naivní, případně bezbožné, ale jsou to kusé vzpomínky na zážitky malého kluka, po uplynutí více jak šedesáti let. Proto prosím o shovívavost během jejich čtení.

V této době, o které vyprávím, byl ještě kostel plně funkční, pravidelně uklízený, sochy byly oprašovány zvláštním zařízením, což byl několikametrový bambusový stonek s přivázaným celým křídlem (asi labutím nebo husím), o kterém si pamatuji, že jsem jej skoro neuzvedl do výšky, natož abych s ním manipuloval a cokoli očistil. Tento nástroj stával ve výklenku za oltářem a jen málo lidí o něm vůbec ví...

Varhany hrály, zvon zvonil poledne a během mše a menší zvon, kterému se říkalo „umíráček“, byl v činnosti během pohřbů. Zmiňovaný umíráček byl umístěn mimo hlavní věž, teď již neumím říci přesně, jestli jeho místo bylo v menší věžičce nebo v kapličky, která stála nalevo od hlavní brány a vlastně sousedila s farou.

(Další vzpomínky pana Bartoníčka přineseme v příštím čísle Zpravodaje)

FOTBAL DOLE I NAHOŘE

Když jsem v jednom z minulých čísel Zpravodaje přál našim fotbalistům z „A“ týmu, aby poslední utkání jarní části okresního přeboru s Dobkovicemi nebylo utkáním rozhodujícím, vyjadřoval jsem tím přání, aby bylo mužstvo v soutěži zachráněno. Bohužel. Poslední zápas opravdu již nerozhodoval o ničem. V tu dobu bylo již nad slunce jasné, že náš klub po třech letech z nejvyšší okresní soutěže padá do pralesa. Od nové sezóny tedy hraje „áčko“ třetí třídu. Příčin je několik, ale ta největší je markantní generační přerod. Z kádru zůstal jediný zkušený hráč, kterému je přes čtyřicet let. Po něm již není žádný, který by věkem přesahoval alespoň třicetiletou hranici. Dva – tři hráči jsou kolem věku 26 let a pak jsou to všechno borečkové, kterým je málo přes dvacet a pod dvacet. Museli se poprat s tím, že místo poslední či ještě několika sezón v dorostu, zapadli do vcelku kvalitní soutěže, kde se utkávali s mnohem zkušenějšími a vyzrálejšími týmy. A protože se mezi nimi zatím nenalezl ani špílmachr, ani opravdový střelec, musí další zkušenosti získávat v nižší soutěži a hlavně v utkáních s mizernou úrovní, na bídných hřištích a

hlavně proti soupeřům, kteří fotbalový um nahrazují někdy bojovností, někdy tvrdostí, někdy zákeřností. Přejme ale klukům, aby dotvořili partu, která se zde začíná rýsovat a aby i v náročných utkáních, která je čekají, nasbírali potřebné zkušenosti, které jim pomohou k budoucímu návratu do soutěže, kam rozhodně fotbalově patří. Asi to nebude již tuto sezónu. Ale idea možného postupu se začne rýsovat po prvních utkáních. Pokud je zvládnou tak, jak si sami přejí, budeme vědět, na jaké úrovni nastávající sezóna proběhne. Přejme tedy našim „dospělým“ fotbalistům hlavně hodně radosti ze hry, a když se k tomu přidají i nějaká vítězná utkání, bude to dobré pro ně i pro nás, tedy pro fanoušky, kteří na ně nezanevřeli.

Z opačného konce je pohled na závěrečné utkání okresního poháru starších žáků. Do finále se totiž probojovalo naše mužstvo, které se na hřišti ve Chřibské střetlo s Jiříkovem. Oboustranně sice utkání nepřineslo žádnou kvalitní hru. Byl to jen boj na půlce hřiště, plný nepřesností, zahozených šancí a marných pokusů o fotbalovost. Hlavní ale bylo, že po vedoucí brance

soupeře, dokázal Honza Urban vyrovnat. A protože do konce zápasu nikdo ze svých šancí žádnou nevyužil, došlo na penalty. Jednu jsme neproměnili, jinou náš brankář Péťa Strnad chytil. Až v deváté sérii opět soupeřův střelec minul branku a následně se Páťa Chovanec nemýlil. Vypukla obrovská radost. Družstvo dostalo krásný pohár a diplom a za bouřlivého halekání vyrazilo k domovu. Finálové utkání přineslo radost nejen klukům a jejich trenérům, ale celému našemu klubu. Doufejme, že z vítězného družstva vyjdou budoucí posily pro dorost a „A“ mužstvo a že na tento úspěch navážou v budoucích letech. Co je ale hlavní: Vyhráli pohár, což jim už nikdy nikdo nevezme. Byli první a na to nikdy nezapomenou. Je nutné na závěr poděkovat. Nejen hráčům, kteří se snažili, seč mohli, ale hlavně trenérům, kteří věnují obrovský kus svého času právě těmto klukům. V uplynulé sezóně to byli zejména pánové Hunčovský, Krpata a Pacovský starší i mladší. Ti mají na úspěchu našeho družstva největší zásluhu a podíl.

Na úplný konec je třeba si povzdechnout. Nahrnuli se nám další mladí hráči. Roste zcela nová generace fotbalistů. A přesto, že máme potenciál v počtu dětí, nemůžeme letos přihlásit do soutěže družstvo přípravky, tak jako v minulých letech. Nejsou totiž trenéři. Mezi dospělými nelze nalézt alespoň dva další, kteří by měli zájem a hlavně chuť starat se o růst nové sportovní generace. Škoda.

CK

Na snímku po finálovém utkání :

Nahoře: trenéři Krpata a Hunčovský
Uprostřed zleva: Vašek Ťukálek, Zdeněk Novotný, Milan Brokeš, Láďa Lein, Marek Tezner, Matěj Mitruška, Radek Burian, Páťa Chovanec
Dole zleva: Vojta Pilík, Péťa Strnad, Jarda Vítek, Pepa Novák, Miša Moc, Honza Urban.

TURNAJ STARÝCH GARD

Fotbalisté Staré gardy uspořádali další ročník svého turnaje. Po zajímavých a lýtých bojích nakonec ve finále zvítězilo mužstvo děčínské Slovanky nad domácím FECIDO Stará garda teamem 2:1. Neúspěšně dopadl tým Dolních Habartic, loňské štky turnaje, který vypadl již ve skupině. Velice sympaticky se opět předvedli Silničáři a hlavně

družstvo Záchranky pod vedením nehrajícího kouče Jana Kubeše. Ve spoustě výborných zápasů se zaskvěly též profesionální fotbalistky, které ve svých týmech hrály prvořadou roli. Letošní ročník, který byl doprovázen přepychovým počasím, opět potěšil nejen příznivce kvalitní kopané ale, i milovníky legrace.

Ck

MARKVARTICKÁ NOTA

Tak nám Karel Hladík opět připravil pěknou zábavu. Poslední červnový víkend se nesl obcí tón a rytmus festivalu „Markvartická nota“. Pořadatel (lé ?) opět neponechal nic náhodě a sezval soubory účinkujících žánrově pestré a hudebně zajímavé. Kdo zhlédl minulý ročník, mohl letos pozorovat jistý kvalitativní posun. Páteční večer zněl ve stylu dixielandu, folku nebo country a to vše utvořilo správný mix, který nalákal na sobotní den. Jen počasí bylo spíše dubnové, ale zima se dala zahnat grogem (konec června! sic!). Sobotní den začaly v krásném počasí dětičky ze školky se svou paní učitelkou Věruškou a flétničkami. Připojily i taneček a bylo to hrozně milé. Naše milé děti pak vystřídal Ošklivé děti. Tedy

„punkové“ sdružení ze spřátelených Spařenců, což je součást Markvartic u Sobotky. Jejich jednoduchá a šlapající muzika, podložená více než humornými texty, začala rozhýbávat nejen bránice, ale i rytmuchtivá těla. Bohužel těch těl nebylo mnoho. Celé odpoledne pak následovala jedna kapela za druhou a vůbec žádná nezklamala. Opět se ukázalo, jak je bigbít žánrově pestrý a jak v podání kvalitních interpretů dokáže celodenně zaujmout, pobavit a potěšit. Proto nelze popisovat vystoupení každé z kapel. Kdo tam nebyl, ať přijde příště! Prvním vrcholem dne pak byl podvečerní nářez skupiny Volant. To se již přece jen hřištěčko pod kabinami trochu více zaplnilo poslouchajícími i křepčícími. Bohužel se to nelíbilo počasí. Druhým

vrcholem mělo být vystoupení pražských Thunderbirds, na které jsme se všichni těšili. Když na pódium vtrhl frontman kapely Woody se svou smečkou, očekávali jsme speedrockový nářez. Jenže cedák vypnul proud. Pořadatelům se podařilo aparaturu zprovoznit, ale po třech, či spíše necelých čtyřech písničkách vypadla elektřina znovu. Kapela už nemohla dohrát, a tak se na druhý festivalový vrchol musíme připravit pro následující ročník.

Pro mne bylo zklamáním jen závěrečné počasí, nedokončené (ale nezaviněně) vystoupení Thunderbirds a pak zase malá účast lidí, zejména markvartických. Celý festival ale přinesl tolik pěkných radostí, že se již těším na příští ročník. Bude, vid' Karle?

Ck

KOTLÍKOVNÉ

I když nedosáhnete na dotační příspěvek v rámci Zelené úsporám na zateplení domu, přesto můžete snížit náklady na topení. Stačí vyměnit kotel, kterým svůj dům vytápíte.

12. srpna vyhlásilo Ministerstvo životního prostředí novou dotaci, tentokrát na pořízení ekologických zdrojů paliva. V našich podmínkách se jedná o skvělý příspěvek ke snížení nákladů na topení. Pokud byste si vyměnili stávající kotel, třeba typu Dakon nebo Viadrus, ve kterém pálíte vše, co se vám zamane, protože je to levnější, máte garantováno, že při výměně kotle za automatický se vám sníží náklady na polovinu. Pořizovací náklady, tedy prvotní investice se zdá příliš velká, vše se ale vrátí na spotřebě.

Co se týká prvotní ceny, je zde příklad, který může být zpočátku zavádějící a odrazující: Dakon DOR F 24, tedy běžný kotel v našich domcích, lze pořídit za nějakých 20 tisíc korun. Obdobný automatický kotel stejného výkonu, například Ekoefekt E 24 stojí asi 75.000,- Kč. Rozdíl je, bratru, 50.000,- Kč. Pokud si požádáte o příspěvek na výměnu kotle, získáte na koupi až 55 procent pořizovací ceny. Takže Ekoefekt vás vyjde na 35.000,- Kč.

A to už není takový rozdíl od dvacetitisícového Dakona, že? Ale je zde ještě druhá věc, totiž že pro automatický kotel je nutné mít vyvločkovaný komín a upravený otopný systém. Tady se náklady zvednou asi o 20.000,- Kč. Takže i s příspěvkem vás pořízení nového topení stejně přijde na více než 50.000,- Kč. Ale je nutno počítat dále: V Dakonu topíme většinou uhlím velikosti kostka 1. Cena za 1 metr je v současnosti přibližně 320,- Kč. V automatických kotlích, jako je typ Rojek nebo Ekoefekt Bio, ve kterých lze spalovat biomasu (peletky), což je podmínka pro získání dotace, se posléze topí uhlím velikosti ořech 2. Tedy tím nejmenším a nejlevnějším uhlím, které se pořizuje za cca 220,- Kč á q. Rozdíl na jednom metrickém centu tedy činí 100,- Kč. Pokud spálíte za zimu, jaká byla kupříkladu letos, třeba 50 – 60 q, je rozdíl necelých 6.000,- Kč. Ale garantuji vám, že spálíte podstatně méně. Odpočítáte ještě dřevo, které do automatu nepotřebujete (což jsou třeba 3.000,- Kč za sezónu) a jste minimálně na nějakých devíti tisících v úspore na topení za rok. Za šest let se vám tedy náklady vrátí a kotel pak už jen vydělává, protože automatické kotle mají při správném topném režimu

životnost delší nežli 10 let. A dále si odmyslete věčné lítání ke kotli, denní vybírání popela, zatápění, přitápění a podobně, čoud z komína a tendence pálit vše, co přijde pod ruku. Je nutno se zamyslet a tuto vskutku štedrou nabídku od státu zkusit přijmout.

Můžete mi věřit, že nemluvím o něčem, co neznám. Sám jsem do tohoto projektu (ovšem bez státní dotace) „šel“ již před osmi lety. Kotel je dávno zaplacen, a když si spočítám, co bych dal za uhlí, kdybych měl Dakona, typ 32, jako před léty, nedával bych peníze jinam, nežli uhelným skladům. A to nehovořím o ekologii. Když v dobách zimních podnebních inverzí vidím, co všechno vypouští některé komíny, je mi zle. Nad komíny s automatickými kotli se jen tetelí teplý vzduch. Účinnost spalování totiž přesahuje 85%, oproti nějakým šedesáti procentům u klasických kotlů. Tím se také vysvětluje množství popela, které v obou typech kotlů vzniká.

Pokud si nevíte rady s administrací a podáním žádosti o dotaci, obraťte se na místostarostu Ing. Kunteho. Velmi rád vám se vším poradí a pomůže. Sám se totiž již také přesvědčil, co zavedení automatu do kotelný přináší domácnosti a peněžence.

Ck

Obecní úřad také přestane v dohledné době zatěžovat okolí škodlivým dýmem.

BAZAR

Lucie Serynová uspořádala, stejně jako v loňské roce, bazárek upotřebených věcí. Na sále Obecního domu se jí poslední červnový víkend sešlo množství různých oděvních součástí, doplňků i hraček a sportovních potřeb. Termín „blešáku“ sice kolidoval s právě probíhajícím festivalem „Markvartická nota“, ale snad proto se zde objevilo o několik zákazníků více. Místních, markvartických, totiž opět bylo zcela poskrovnu. Lucii patří za odvalu, se kterou uspořádala v naší netečné obci již podruhé podobnou akci, velký obdiv.

Vítání občánků

Na červnové vítání občánků se dostavilo pět nových dětí, které pan starosta a zástupci obce přivítali do života.

Přejeme všem přítomným rodičům, i těm, kteří se oslavy nemohli zúčastnit, aby jim děti rostly do krásy a ve zdraví

a aby jejich život byl tak pěkný, jako byl hezký den, kterým byly přivítány mezi markvartické občany.

USNESENÍ

z 25. zasedání

Zastupitelstva obce Markvartice, které se konalo dne 20.6.2013 od 18:00 hodin ve společenské místnosti SK Markvartice

Zasedání Zastupitelstva obce byli přítomni: Ing. Petr Hodboď, Jana Milichovská, Jan Kopecký, Hana Didíková, Jiří Zach, Miroslav Milfait, Alice Mitrušková

Omluveni byli: Ing. Libor Kunte, Mgr. Petr Culek

Usnesení č. Z 143/2013 - Návrhová komise

Zastupitelstvo obce zvolilo návrhovou komisi ve složení: Jana Milichovská, Miroslav Milfait, Jiří Zach

Pro 7 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 144/2013 – Schválení programu zasedání

Zastupitelstvo obce schvaluje program 25. zasedání Zastupitelstva obce Markvartice Pro 7 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 145/2013 – Závěrečný účet obce za rok 2012

Zastupitelstvo schvaluje závěrečný účet za rok 2012 – dle důvodové zprávy. (viz. příloha) Pro 7 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 146/2013 – Roční závěrka obce za rok 2012

Zastupitelstvo obce schvaluje roční závěrku za rok 2012 Pro 7 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 147/2013– Hospodaření obce za období 1 -5/2013

Zastupitelstvo obce bere na vědomí informaci o hospodaření obce za období 1.-5./2013.

Příjmy k 31.5.2013

1 646 021,89 Kč

Výdaje k 31.5.2013

1 117 450,40 Kč

Financování položky 8124 (splátka úvěru)

380 000,00 Kč

Pro 7 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 148/2013 – Rozpočtová změna č. 2

Zastupitelstvo schvaluje rozpočtovou změnu

č. 2 – dle důvodové zprávy. (viz. příloha) Pro 7 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 149/2013 – Dotace na zateplení ZŠ, MŠ a OÚ

Zastupitelstvo obce schvaluje všechny tři dotace na zateplení budov a schvaluje další postup dle důvodové zprávy a pověřuje starostu obce Markvartice podpisem všech dokumentů a smluv potřebných k realizaci akce Dotace. V brzké době budou vyhlášena Výběrová řízení na topenářské práce a na zateplovací práce. Příprava by měla trvat do 6 měsíců.

Pro 7 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 150/2013 – Povodňové informace

Zastupitelstvo obce bere na vědomí povodňové informace Pro 7 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel. Povodně 1.-2. červen 2013 dosáhly 3. SPA. Starosta prověřil a vyčíslil škody na obecním majetku. Následně zaslal vyčíslení prvotních nákladů na KÚÚK.

Stavební úřad Magistrátu města Děčín prověřil a vyčíslil škody na majetku občanů postižených povodní. Následně zaslal na KÚÚK.

Přehrada byla odpuštěna o 0,5m. Retence vody o 6-8 hodin uchrání nemovitosti a průjezdnost silnice.

Propustek u Benešů – nutné opět řešit, projekčně. Starosta obce doporučil rodinám podél propustku podezdívky ve výšce 20-30cm jako povodňové opatření před zvýšenou hladinou v propustku. Obec by přispěla na materiál. Povodí Ohře – odstranění naplaveniny a vyčistí koryto Bystré.

Usnesení č. Z 151/2013 – koupě pozemku p.p.č. 1885/2

Zastupitelstvo obce schvaluje odkoupení pozemku od pana Suchopára, p. p. č. 1885/2 o výměře 107m².

Cena 70,- Kč/m².

Pro 7 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 152/2013 – prodej části p.p.č. 2869/1 a 1917

Zastupitelstvo obce schvaluje prodej části pozemků dle geometrického plánu p. p. č. 2869/1 a 1917 u rodinného domu č. p. 74. U RD jsou pozemky využívány jako rodinné zázemí.

Pro 7 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 153/2013 – Návrh příspěvku na věžní hodiny na kostel sv. Martina v Markvarticích

Zastupitelstvo obce neschvaluje příspěvek na věžní hodiny na kostel sv. Martina v Markvarticích

Pro 3 zastupitelé, 4 byli proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 154/2013 – Kamerový systém na kostel sv. Martina v Markvarticích

Zastupitelstvo obce schvaluje koupi a instalaci 2ks kamer, které budou připevněny na kostele.

Pro 7 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 155/2013 – Závěrečný účet za rok 2012 a rozpočtový výhled na rok 2013 - SOB

Zastupitelstvo obce schvaluje závěrečný účet za rok 2012 a rozpočtový výhled na rok 2013 Sdružení obcí Benešovska.

Pro 7 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 156/2013 – Přípojka ČEZ Distribuce

Zastupitelstvo obce schvaluje smlouvu o smlouvě budoucí se společností ČEZ Distribuce.

Pro 7 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 157/2013 – petice p. Koubek a spol.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí petici podanou panem Koubkem a dalšími občany – nespokojenost s nově opraveným mostem. Pro 7 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 158/2013 – Ecentre – zprostředkovatel odběru elektrické energie

Zastupitelstvo obce bere na vědomí zapůjčení kanceláře společnosti Ecentre.

Pro 7 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Návrhová komise:

Jana Milichovská, v. r.

Miroslav Milfait, v. r.

Jiří Zach, v. r.

Ověřovatelé zápisu:

Jan Kopecký, v. r.

Hana Didíková, v. r.

Místostarosta

Ing. Libor Kunte PhD, v. r.

Jana Milichovská, v. r.

Starosta

Ing. Petr Hodboď, v. r.

V Markvarticích dne 01.07. 2013

USNESENÍ

z 26. zasedání

Zastupitelstva obce Markvartice, které se konalo dne 8.7.2013 od 18:00 hodin ve společenské místnosti SK Markvartice

Zasedání Zastupitelstva obce byli přítomni: Ing. Petr Hodboď, Jana Milichovská, Ing. Libor Kunte, Mgr. Petr Culek, Hana Didíková, Jiří Zach, Miroslav Milfait, Alice Mitrušková

Omluveni byli: Jan Kopecký

Usnesení č. Z 159/2013 - Návrhová komise

Zastupitelstvo obce zvolilo návrhovou komisi ve složení: Jana Milichovská, Ing. Libor Kunte, Mgr. Petr Culek
Pro 8 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 160/2013 – Schválení programu zasedání

Zastupitelstvo obce schvaluje program 26. zasedání Zastupitelstva obce Markvartice
Pro 8 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 161/2013 – Dotace Ministerstva pro místní rozvoj

Zastupitelstvo schvaluje podání žádosti o dotaci Ministerstvo pro místní rozvoj občanům, které postihla 1. června 2013 velká voda.
Pro 8 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 162/2013 – Přijetí daru od obce Velká Polom

Zastupitelstvo obce schvaluje přijetí finančního daru ve výši 150 tisíc od obce Velká Polom. Finanční prostředky budou použity na likvidaci škod po povodni 2013. Pro 8 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 163/2013– Přijetí daru od obce Krucemburk

Zastupitelstvo obce schvaluje přijetí finančního daru ve výši 20 tisíc od obce Krucemburk. Finanční prostředky budou použity na likvidaci škod po povodni 2013. Pro 8 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 164/2013 – Čistička odpadních vod

Zastupitelstvo obce schvaluje výběrové řízení a nákup ČOV za výměnu stávající, na pozemku st. p. č. 1816/3 v k. ú. Markvartice.
Pro 8 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.
Usnesení č. Z 163/2013– Přijetí daru od obce Krucemburk

Zastupitelstvo obce schvaluje přijetí finančního daru ve výši 20 tisíc od obce Krucemburk. Finanční prostředky budou použity na likvidaci škod po povodni 2013. Pro 8 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 164/2013 – Čistička odpadních vod

Zastupitelstvo obce schvaluje výběrové řízení a nákup ČOV za výměnu stávající, na pozemku st. p. č. 1816/3 v k. ú. Markvartice.
Pro 8 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 165/2013 – Komplexní pozemková úprava

Zastupitelstvo obce schvaluje plán společných zařízení v rámci komplexní pozemkové úpravy v k. ú. Markvartice.
Pro 8 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Usnesení č. Z 166/2013 – Veřejné osvětlení a NN

Zastupitelstvo obce schvaluje umístění veřejného osvětlení a NN včetně zřízení věcného břemene na p. p. č. 421/1 v k. ú. Markvartice.
Pro 8 zastupitelů, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel.

Návrhová komise:

Jana Milichovská, v. r.
Ing. Libor Kunte PhD, v. r.
Mgr. Petr Culek, v. r.

Ověřovatelé zápisu:

Hana Didíková, v. r.
iří Zach, v. r.

Místostarosta

Ing. Libor Kunte PhD, v. r.
Jana Milichovská, v. r.

Starosta

Ing. Petr Hodboď, v. r.

V Markvarticích dne 12.07. 2013

PRAKTICKÉ INFORMACE

Zákaz parkování na obecním pozemku a komunikaci

Stále častěji se shledáváme s parkováním na obecním pozemku či komunikaci. Pozemek rozjíždíte a ničíte krajnice komunikací a v neposlední řadě ztěžujete práci obecním pracovníkům v sekání a v zimní údržbě. Budte šetrní k obecnímu majetku. Jedná se hlavně o Nádražní ulici a okolí parčíků. K nápravným opatřením přistoupíme v případě opakovaného poškozování komunikací.

Optická internetová síť

se bude dále rozšiřovat. Zafukování vláken bude probíhat poslední týden v srpnu a v měsíci září. Všichni zájemci budou postupně zapojeni. Technické problémy se zafukováním řeší firma postupně, v některých místech bude nutná i výměna deformované chráničky (trubičky). Bezdrátová síť pomalu dosluhuje a technicky zastarává (snižuje se rychlost připojení). Případné další informace poskytne starosta na OÚ nebo telefonicky.

Pronájem tělocvičny

Od září bude opět v provozu tělocvična. Termíny si můžete zamlouvat telefonicky na OÚ nebo e-mailem: posta@markvartice.cz. Nabízíme: 1x hřiště na malý fotbal, florbal, nohejbal, volejbal, basketbal, tenis a 3x badmintonové hřiště. Cena pronájmu: **300,- Kč/hod.** Pro místní občany: **120,-Kč/hod.**

Alice Mitrušková - Informační servis OÚ

VÝZNAMNÁ JUBILEA

V červnu a červenci oslavili svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

**Stanislava Kočová,
Jana Chotěborská,
Hana Žáková,
Josef Svoboda.**

Za Zpravodaj i zastupitelstvo obce přejeme všem jmenovaným další klidné roky plné pohody a hlavně zdraví.

Z Markvartic až na konec světa

Milí příznivci cestování a exotických dálek, dovoluji, abych Vás co nejsrdečněji pozval na posezení spojené s vyprávěním o Namibii a promítáním obrázků, které jsem pořídil v této zajímavé jihoafrické zemi v roce 2008. Namibie je málo navštěvovaná lokalita, oplývá však nádhernou divokou přírodou, která je doposud nepřeměněná člověkem. Žijí zde také původní domorodé kmeny, jako jsou Himbové či Křováci. I o nich bude moje vyprávění, stejně jako o národním parku Etosha, který je snad nejkrásnějším parkem celé Afriky.

**KDY? V pátek 13. 9. 2013
od 19:00 hod.**

**KDE? Na sále Obecního domu
CO? Namibie – pouští i divočinou**

Rozdávati se bude kvalitní jihoafrické víno, na obrázcích budou divoká zvířata, exotická příroda a Afričanky nahoře bez!

Srdečně zve a na hojnou účast se těší

Libor Kunte

zubní pohotovost

31.8. - 1. 9.	MUDr. Křemen Adolf	Teplická 270, Jílové	412 550 343
7. - 8. 9.	MUDr. Bolfíková Renata	Varšavská 1863/7, Děčín VI-Letná	737 501 440
14. - 15. 9.	MUDr. Voborská Oluša	Myslbekova 404/23, Děčín I	412 519 622
21. - 22. 9.	MUDr. Vojtěch Vladimír	28. října 110, Děčín I	412 151 056
28. - 29. 9.	MUDr. Janda Zdeněk	Čs. legií 10. Děčín IV	412 532 216

termíny svozu

Pytle s PETlahvemi a TERTApaky se sváží vždy v úterý

3. a 17. září

úřední hodiny OÚ

Pondělí 08.00 – 11.30 12.00 – 17.00

Středa 08.00 – 11.30 12.00 – 17.00

Pátek 08.00 – 12.00

provoz obecní knihovny

Výpůjční doba: zpravidla každou středu od **17.00 do 18.00 hod.**

Je lépe ověřit si na tel. č. 728312883

(P. Culek), zda je knihovna otevřena.

V době letních prázdnin je knihovna uzavřena. První výpůjčkový den po prázdninách je středa 3.9.2013.

v příštím čísle naleznete

- rozlosování fotbalových soutěží
- III. díl seriálu o kostele sv. Martina
- zprávu o dotacích
- výsledky hasičských soutěží
- o prázdninové činnosti Kotvy
- možná něco o potoce

VODAFONE

Žádost o nová mobilní čísla (občané s trvalým pobytem v Markvarticích), můžete zasílat mailem urad@markvartice.cz nebo na tel. 775862472 – pí. Mitrušková, žádosti budou vyřizovány cca od poloviny září.

poruchové linky

Pokud ve Vaší domácnosti nepoteče voda nebo nepůjde elektrický proud, obraťte se na poruchové linky:

SČVaK 840 111 111
p. Václav Jakeš 775 862 499
ČEZ 840 850 860

Markvartický zpravodaj - č. 4/2013, občasník obce Markvartice

Redakce Petr Culek (ck),

Redakce si vyhrazuje právo odmítnutí přijetí příspěvku i bez udání důvodu.

Obecní úřad Markvartice, Markvartice 280, 407 42, tel./fax: 412 585 265,